

Вияв ПОВАГИ

Ноель Ламберт Баррус
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася в Австралії.

Ной допоміг своїй сестрі Клер повісити м'якеньку ковдру на стільці.

“Повісити її сюди?” — спитав він. Він показав блакитну ковдру з китами на ній.

“Так! І ми можемо зробити її нашими дверима” — Клер вказала на одну зі сторін фортеці.

“Час іти в школу!” — покликала мама.

Ной подивився на сестру. “Можливо, ми можемо закінчити нашу фортецю після школи?”

“І ми можемо попросити маму і тата, щоб разом пограти в ній в ігри”, — сказала Клер.

Ной усміхнувся і кивнув головою. Він був радий, що міг будувати фортеці і грати зі своєю старшою сестрою!

Того дня на перерві Ной грався зі своїми друзями Таєм і Марком.

“Пострибаймо на одній нозі”, — сказав Тай.

“Гаразд”, — сказав Ной. “Подивимося, хто може стрибати довше!”

Хлопці почали стрибати. Ной засміявся, коли зіштовхнувся з Марком.

Саме тоді повз них проходила Клер з дівчатами з її класу.

“Привіт”, — сказала Клер і помахала рукою.

“Будь ласка, не кажи це”, — сказав Ной.

“О, ні. Дівчата йдуть! Ми не хочемо грати з ними”, — сказав Тай. Потім він сказав на Клер і її подруг образливі слова.

Ною не сподобалося те, що він відчув, почувши ці слова. Погано називати людей образливими словами.

Він побачив, що Клер і її подруги проігнорували слова Тая і пішли геть.

Ной подумав, що він має захистити Клер, навіть якщо їй це не дуже потрібно. Вона була його сестрою, і він любив її.

Ной зробив глибокий вдих. “Гей, будь ласка, не кажи цього”, — сказав він Таю. — “Йй не подобається, коли ти кажеш це. І мені також”.

“Добре. Зрозумів”, — сказав Тай і знизав плечима.

Ной зітхнув. Йому стало набагато краще. Того вечора Ной і Клер грали в ігри в їхній фортеці з мамою і з татом.

“Що було у школі сьогодні?” — спитав тато, кладучи карту на колоду карт.

“Сьогодні на перерві Тай образливо назвав Клер, — сказав Ной. — Я попросив його цього не робити”.

Клер підвела очі від своїх карт. “Справді?” — спитала вона.

Ной кивнув. “Так. Я знав, що він сказав образливі слова”.

Мама, тато і Клер усміхнулися.

“Дякую”, — сказала Клер.

“Я рада, що ти виявив повагу до своєї сестри”, — сказала мама.

“Так, ти виявив мужність”, — сказав тато. — Дуже важливо поважати одне одного. Навіть якщо нам доводиться робити зауваження нашим друзям”.

Ной усміхнувся у відповідь. Він почувався добре, знаючи, що все зробив правильно. ●

Розіграйте цю історію по ролях! Що б ви сказали, якби хтось з ваших друзів когось образив?